

рових ситуацій і ділових ігор, вивчення додаткової спеціальної літератури (тобто всіх тих форм діяльності студента що закладають основу формування фахівця, здатного приймати обґрунтовані рішення, переробляти великий обсяг інформації).

В кінці семестру кожному студентові виставляється оцінка $SUM = M1 + M2 + M3 + AK$.

І. Б. Івасів, канд. екон. наук,
доцент кафедри банківської справи

СТВОРЕННЯ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ СИСТЕМАТИЧНОСТІ ТА АКТИВНОСТІ РОБОТИ СТУДЕНТІВ — НАГАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

Безсумнівна корисність конференцій, які проводяться у нашому університеті. У 2001 р. на такому зібранні учасники багато місця у своїх доповідях присвятили проблемам удосконалення оцінювання знань студентів, впровадженню рейтингових систем контролю за самостійною роботою студента тощо. І от протягом року побачила світ низка документів у даному напрямку, які враховують досвід роботи та пропозиції викладацьких колективів і окремих викладачів. Особливо важливе значення серед цих документів, на наш погляд, має ухвала Вченої ради університету «Про підсумкове оцінювання знань студентів з урахуванням поточної успішності» від 27.12.2001 р.

В цьому документі викристалізувались результати роботи викладачів університету в царині організації навчального процесу студентів стаціонару протягом останніх кількох років. Зокрема, враховано:

- 1) зміщення акцентів навчального процесу на самостійну роботу студента;
- 2) необхідність підвищення мотивації студента щодо засвоєння матеріалу курсу через запровадження рейтингової системи контролю знань;
- 3) досвід підготовки та проведення іспитів.

Детальна розробка процесу підготовки та проведення іспиту і, трохи в меншій мірі, модульного контролю, безумовно матиме позитивний вплив на хід та результати навчального процесу. Тож основна увага викладацького колективу найближчим часом, на наш погляд, повинна зосередитись на створенні системи оцінювання систематичності та активності роботи студентів.

Дане завдання доволі складне, зважаючи на:

- по-перше: на ту значну кількість студентів, яка має місце зараз, що не сприяє прояву індивідуальності окремим студентом.
- по-друге: труднощами переходу до нової системи для самих викладачів. Нові умови характеризуються тим, що викладач перестав бути для студента єдиним провідником у світ знань. Наявність у студентів в достатній мірі сучасних підручників та методичної літератури, доступ до інформаційних технологій і зрештою зростаюча роль глобальної комп'ютерної мережі роблять зайвим у навчальному процесі тип викладача-ментора. Натомість, викладачу сучасної вищої школи має бути притаманний тип рівноправного партнера студента, котрий вбачає своє покликання в організації, стимулюванні роботи останнього.

Багатьом викладачам психологічно важко перебудуватись і змінити усталений підхід до роботи в умовах, коли студентам вже нецікаве й непотрібне механічне зачитування лекційного матеріалу з його наступним нотуванням у конспект. Нагальними стають оглядові лекції, інтерпретації, діалог лектора з аудиторією.

Що стосується практичних (семінарських) занять, то традиційне опитування, коли переважна кількість студентів не охоплені роботою, поступово поступатиметься активним методам роботи з аудиторією: діловим іграм, розглядам виробничих ситуацій, «мозковим штурмам», роботі в підгрупах та індивідуальній роботі над проблемними завданнями. Перелічені методи вимагають від викладача високого професіоналізму й передбачають високі витрати енергії, зокрема, на проведення таких занять. Цікавим у цьому плані виявився досвід проведення університетом разом з Українською фінансово-банківською школою кількадечного семінару-тренінгу для викладачів на тему «Активні методи роботи з аудиторією». Учасники семінару (викладачі кафедри банківської справи) спільно здійснювали апробацію різних технологій активізації слухачів, аналізували помилки та позитивні надбання. Втім однозначної відповіді щодо можливості активізації таких чисельних груп студентів, які мають місце зараз, отримати не вдалось.

- по-третє: неоднорідністю форм роботи в розрізі окремих дисциплін.

Що стосується дисципліни «Банківські операції, то вихід бачиться в запровадженні індивідуальних завдань для студентів, побудованих на комп'ютерних програмах (зокрема, нещодавно придбаний програмі з оцінки кредитоспроможності потенційного позичальника), виборі на початку семестру кожним студентом

теми реферату і його презентацією на одному з практичних (а можливо, й на лекційних) заняттях.

Доцільність подібних заходів має бути підтверджена практикою. Саме із врахуванням цієї практики й має бути розроблений наступний документ Вченої ради університету, який уніфікує порядок оцінювання систематичності та активності роботи студента. Значну роль у створенні такої системи оцінювання має відіграти й науково-методичний центр університету. А поки справа за нами — за викладачами.

Т. В. Майорова, канд. екон. наук,
доцент кафедри банківських інвестицій

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ДИПЛОМНИХ РОБІТ МАГІСТРІВ ЗА ПРОГРАМОЮ «УПРАВЛІННЯ БАНКІВСЬКИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ»

Дипломна робота магістра є завершальним етапом навчального процесу підготовки магістрів за спеціальністю «Банківська справа» за програмою «Управління банківськими інвестиціями», і тому в ній мають бути розглянуті основні теоретичні та практичні питання теми, що досліджується.

Перевіряючи роботу, науковий керівник має визначити ступінь засвоєння студентом магістерської програми, вміння працювати з науковими, законодавчими, методичними та інструктивними матеріалами та самостійно розробляти рекомендації щодо покращення результатів дослідження.

У зв'язку з цим, оцінюючи дипломну роботу магістра, науковий керівник має звернути увагу, перш за все, на такі моменти:

- як побудована система наукового дослідження у роботі (обґрунтування актуальності обраної теми; постановка мети та конкретних завдань дослідження; визначення об'єкта та предмета дослідження; вибір методів проведення дослідження; опис процесу дослідження; обґрунтування результатів дослідження та формулювання загальних висновків);

- як висвітлена у роботі наукова інформація (опис відкритих фактів, явищ і закономірностей; узагальнення вже відомих даних з інших наукових позицій або аспектів; огляд дискусійних питань, пов'язаних з переглядом існуючих поглядів та уявлень, законодавчих актів, які регламентують діяльність комерційних банків на інвестиційному ринку);